

Sareban

— **nur** · 29 Kasım 2014

SÂREBÂN

içimdeki yetim çocuk gibi sevmelere muhtaçtım sırtımda ağır heybem yüküm gâmla dolduzerrelerim efkar ve hüznün dolusenin hayalini ıssız çöllerde ararken rüzgar sonbahardan hişimlan koptuhâşin vurdu şakaklarıma kışkırdı seni kum doldu senin gözlerimdeki resmin çünkü dolu dolu sen vardın gözlerimde çöl olmuşum hayalinle avunmaktayım hüznün rüzgarları ardım sıra ,otları dikenleri savurdu peşimde çıplak ayaklarımdan kan damlaları var çöllerde iz oldum sârebân/lara sor beni sığınmışım gecenin izbe mâbedine züleyha/yım şimdi sensizliği göz yaşlarımla yüreğimi göz göz acıtarak içiyorum kuyudaki yusuf gibi hüznlerdeyim yıldızlara betimsiz adın yazdım ,bir baksan ay'ın etrafına, görürsündünyada meczup ,âşkın nirvanasında diyar-î âlemde gezerken avare ruhum sonsuzluk girdâbında meçhuldeyim semâhta avunmaktayım bir/ yanım deli /bir yanım / divâne gülüşlerim ârafta kayıpyüreğim/se fırtında kâsırgalara esir düştümbende bilmem artık ben kimim semâh/ta mülteci nirvâneyim ,sârebân/lara sor beni şimdi..

Sârebân (Kervancı demek

nurcihan erdoğan